

forhold til det, den var, da den overtog regeringsmagten? Det har vi intet hørt om, intet.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det har fru Marianne Jelved hørt masser om, og vi har forhandlet det hele året. Det er hurtigere uddannelse, det er bedre uddannelse, det er bedre rammevilkår for vores erhvervsliv, det er bedre integration, det er en lang række af de tiltag, som vi har set på skatteområdet, det er »Flere i arbejde«, vores arbejdsmarkedsreform, det er alle de ting, der samlet skal være med til at øge vores arbejdsudbud i Danmark. Det er det, som vi ønsker at gøre noget ved, men vi har bare aldrig fået et svar på, hvordan Det Radikale Venstre vil gøre det.

Jo, vi har fået ét svar: Man skal bare sænke personskatterne en masse, og så skal man ellers bare sætte store afgifter på benzin og biler og lade ejendomsværdiskatten stige, og man skal ophæve skattestoppet.

Jeg kan jo godt mærke, at det, fru Marianne Jelved står heroppe og er så indigneret over, er, at vi har et skattestop, fordi det forhindrer fru Marianne Jelved i at foretage de kreative kneb, som hun så dygtigt foretog, mens hun sad i regering. Det er jo virkeligheden.

Kl. 10.50

Men vi har bare den kontante holdning, at det skal være slut med at snyde på vægten, når vi taler skatter i Danmark. Når der gives skattelettelser, så er det ægte skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg tror, der er en hel del mennesker i vores verden, der godt kunne tænke sig at blive sat fri i forhold til den fattigdom, de lever under. Hvor vennerne, USA og andre, fik en pæn plads både i statsministerens og også hr. Jens Rohdes tale, må man sige, at de fattige i syd ikke blev omtalt. Deres dårlige levevilkår fik ikke nogen plads i hr. Jens Rohdes tale, de blev ikke sat fri, hvis jeg skal bruge Venstres egne ord.

Jeg vil godt tage fat netop på spørgsmålet fra før om fællesskabet: Er det ikke usselt, at vi fra dansk side med det ansvar, vi har også over for det globale fællesskab, ikke vil tage det ansvar på os, som med rette burde tilkomme os, der bor i et af de absolut rigeste lande i verden, nemlig at yde en ordentlig ulandsbistand og at sikre, når vi skal yde ekstra bistand til Irak, som det jo er sket her på det seneste – i øvrigt også med

Kristeligt Folkepartis støtte – at så bliver det ikke ved, at vi tager pengene fra de allerfattigste, sådan som det er sket? Burde vi ikke være med til at sætte de mennesker fri, som lever under kummerlige forhold i udviklingslandene?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det gør vi så sandelig også, vil jeg sige til hr. Jann Sjørnsen. Jeg ved ikke, om hr. Jann Sjørnsen har fulgt med i dagspressen for nylig, men vi får både guld- og sølvmedaljer som det land af alle, der giver ikke bare mest bistand, men også den bedste bistand, har den bedste organisering af den overhovedet. Det synes jeg ikke er specielt usselt, det synes jeg faktisk er udmærket.

Men det, der er langt mere interessant at diskutere, er de videre perspektiver i ulandsbistanden. Jeg hører nok til dem, som mener, at problemet her i verden ikke er mangel på ulandsbistand, men det er mangel på åbne og frie markeder, for det er forudsætningen for, at de penge, som vi sender ud, ikke bare ender i en eller anden selvkørende cirkel, men at de får lov til at udvikle sig og blive til gavn for folk.

Der ligger en stor opgave både i WTO og i EU, for at vi sikrer en bedre frihandel, således at den hjælp, som vi giver til de fattige, også i langt højere grad bliver hjælp til selvhjælp.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er fuldstændig enig i, at det vil være vigtigt med flere åbne og frie markeder. Så meget desto mere er det jo også dybt beklageligt, at regeringen ikke i WTO-regi vil støtte et af de meget progressive forslag, den såkaldte Harbinsonplan, som netop kunne være med til at sikre, at vi fik mere åbne og frie markeder og fik afviklet landbrugsstøtten på fornuftig vis.

Men uanset at Danmark selvfølgelig stadig væk giver en pæn ulandsbistand – det har hr. Jens Rohde fuldstændig ret i – er det, jeg sigter til, selvfølgelig, at regeringen har fastholdt den nedskæring på ulandsbistanden, som man lovede befolkningen i forbindelse med folketingsvalget, og det vil jo uvægerligt få konsekvenser, netop fordi, som hr. Jens Rohde sagde det, den udviklingsbistand, Danmark yder bilateralt, multilateralt og gennem frivillige organisationer, faktisk er enormt effektiv; den er med hr. Jens Rohdes egne ord bedst organiseret.

Derfor synes jeg alligevel godt, man kan spørge, om ikke det er sølle, at vi i Danmark føler, at